

H. C. D. Müller: Maa jeg bede om Ordet for en personlig Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en personlig Bemærkning

H. C. D. Müller: Den høitærede Indenrigsminister maa ganske sikkert have misforstaaet, hvad jeg meente med at stille Dampfærge-spørgsmaalet og Havnespørgsmaalet fra hinanden. Jeg har naturligviis ikke meent Andet dermed end at ville stille disse to Spørgsmaal. foreløbigt fra hinanden. Det følger jo af sig selv, at man, naar man nu bevilger Dampfærgeren, man da ogsaa senere maa bevilge den dertil fornødne Havn. Men alligevel kan vist godt nogen Tid hengaae i Henseende til den sidste Bevilling, idet jeg er overbevist om, at det vil vare længe, inden man, naar man har bestemt sig for Dampfærgens Anstæffelse, bestemmer sig for Balget af et bestemt System af saadanne, og saa vil man, uden at behøve Havnen, i denne Tid kunne vinde idetmindste een Vinters Erfaring endnu med Hensyn til, paa hvilket Sted Havnen skal anlægges, enten hvor Landingen er beqvemst, eller hvor den er sikkest. Dernæst troer jeg ogsaa, at Havnespørgsmaalet bør maaffee ikke løses, før vi have faaet Sagen afgjort om Dampfærgeren, da det maa komme an paa, hvilket System man bestemmer sig for ved Dampfærgens Bygning. Bestemmer man sig for det ene System, saa maa Havnen vist bygges paa en heelt forskjellig Maade, end naar den bygges efter det andet System. Det forekommer mig derfor, at man imødekommer den Interesse og Virksomhed for vort Jernbane- og Befordringsvæsen, som ogsaa jeg i høi Grad anerkender hos den høitærede Minister, ved at bevilge Ministeren foreløbigt Dampfærgeren og henstille Spørgsmaalet om Havnen, som vil medføre en Beføstning af 250,000 Rbd., til en kommende Rigsdag.

C. B. Nimeftad: Med Hensyn til, hvad et æret Medlem fra Tyen (H. C. D. Müller) bemærkede, skal jeg tillade mig et Par Dplysninger. Den første er den, at jeg ingenlunde paaberaabte mig min praktiske og

theoretiske Erfaring; jeg veed ikke engang, hvorledes en theoretisk Erfaring seer ud, og jeg kan altsaa ikke have paaberaabt mig den. Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa, at naar den ærede Rigsdagsmand siger: Viis mig Exempel paa, at der findes noget Eignende som den Dampfærge, vi ville have, viis mig, hvor i Europa en saadan findes paa aabent Vand, saa seer man deraf, at den ærede Rigsdagsmand ikke rigtig har taget i Betragtning, hvorledes Europas Figur er, og maaffee ikke har vidst, hvor der er Forhold, som ligne dem, vi have her. Dertil udfordres der to Ting, nemlig for det Første, at der skal være et Sund, et aabent Vand, som ikke er bredere, end at man kan tænke paa at have en Dampfærge derover; og for det Andet maa dette aabne Vand forbinde enten et Fastland med en D eller to Der, som have Jernbaner af nogen Udstrækning. Lad os gaae Europa igjennem og see, hvor noget Saadant er Tilfældet. Naar vi vente til den Tid, da Jernbanen er fortsat gjennem det forrige Kongerige Napoli til Reggio, kan der være Tale om en Dampfærge mellem Reggio og Messina, forsaavidt der tillige er en Jernbane langs Nordkysten af Sicilien, og dersom der var en Jernbane over Corsica og en paa Sardinien, kunde der være Tale om en Dampfærge mellem disse Steder; men der er ingen Jernbaner der. Er det da ikke forunderligt at fremsætte den Paaftand, at jeg skal paavise Steder, hvor der er en saadan Dampfærge? Jeg maatte jo først skabe Lande, og dernæst lade dem blive beboede; først naar denne Daarlighed var gjort, var jeg istand til at paavise dette. Den Indvending, at noget Saadant ikke er seet noget Sted, har altsaa efter min Opfattelse ikke Noget paa sig. Det var denne Bemærkning, som det forekommer mig var ganske nødvendig efter den særdeles fremtrædende Maade, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand fremsatte netop denne Indvending imod mig.

H. C. D. Müller: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem har